

[Guldberg.]

statslån, særlige fonds med specielt lav rente, indekslån eller midlertidige driftslånstilskud til nedbringelse af den rente, som netop er en følge af hele dette system. I virkeligheden er det, man foreslår, at suspendere det gældende renteniveau for byggeriet, sådan at nyt byggeri i praksis omkostningsmæssigt kommer til at foregå, som om renten var $7\frac{1}{2}$ pct., uanset hvad den er på andre områder.

Det er realiteten i det, og får vi derfor ikke snarest gennemført en normalisering og en fri bevægelse på boligmarkedet, kan den ordening, som nu er foreslået, ligesom sine forgængere og sine eventuelle efterkommere blot blive et statstilskud til en støtte af prisstigninger i nybyggeriet, en statsgaranti for, at alt kan sælges, selv om det bliver for dyrt.

Kan vi hurtigt blive enige om en mere generel løsning af bolig- og husleje problemerne, er disse to konkrete sager kun et lille spørgsmål, som må kunne løses konkret, uden at vi behøver at gå ind i en ny, helt generel form for boligstøtteordning. Kan vi ikke hurtigt blive enige, ser vi lige så modvilligt på det, for så bliver dette en ny etage på de mange, en ny ordening, som det er vanskeligt at komme af med.

Vi foretrækker altså at søge at finde en mere konkret løsning fremfor at risikere at lave noget, som kan blive et forhåndstilsagn om at prøve at afbøde alle kommende følger af, at vi stadig ikke har fået sagen bragt i orden. Det var måske også lettere at finde en lidt mere tilfredsstillende løsning for den gruppe lejere, det nu drejer sig om, hvis vi ikke skal tænke i konsekvenser flere år frem i tiden. Vi synes altså, at vi lige så godt kan springe som krybe i det og ikke vente, fordi der på et eller andet tidspunkt skal være valg, heller ikke fordi der skal være kommunalvalg.

Ved en samlet løsning tænker venstre på noget, som hurtigt fører til en fri bevægelse på boligmarkedet og en fri konkurrence i byggeriet. Vi tror ikke på den lange overgangsperiode, som blot vil føre til, at prisstigningerne i nybyggeriet sker så hurtigt, at en huslejeudligning ikke kan følge med, og til, at vi stadig bevarer den høje rente.

Vi har allerede ved flere lejligheder sagt — bl. a. har det ærede medlem, fhv. stats-

minister Erik Eriksen allerede forud for valget gjort det — at vi alle har et ansvar i boligspørgsmålet. Dette tilbud om at medvirke og ikke søge partipolitiske gevinster i dette spørgsmål har givet sig udtryk i boligforliget i foråret og er nu på ny gentaget af venstres nuværende formand, det ærede medlem hr. Poul Hartling. Det står stadig ved magt, men det må dog siges: ikke så længe, at det kan blive en sovepude. Det sigter heller ikke på, at der blot skal opnås enighed om et eller andet, som derefter viser sig ikke at kunne holde. Det er et tilbud om at være med til at tage ansvaret og ubehagelighederne for den samlede løsning, men det skal gøres nu.

Vi anerkender fuldt ud den måde, hvorpå den højtærede boligminister har administreret forårets forlig, og den gode vilje til at løse det konkrete spørgsmål, der ligger i lovforslaget, men vor stilling under udvalgsforhandlingerne og til den ordening, vi i det hele taget vil kunne gå ind for, vil være helt afhængig af, om der bliver tale om en samlet løsning. Er vi nået så langt, kan der jo ikke blive vanskeligheder med midlertidige spørgsmål.

Hastrup: Jeg har først et enkelt spørgsmål til den højtærede boligminister. Indtil for kort tid siden havde vi her i landet en bestemmelse om, at man ikke kunne få byggetilladelse til nyt udlejningsbyggeri, medmindre man kunne overholde en kvadratmeterleje af en bestemt størrelse. I dag står vi over for at skulle behandle et lovforslag, fremkaldt af den omstændighed, at kvadratmeterlejen ligger væsentligt over, hvad man dengang forlangte, og jeg spørger derfor: hvad gør man ved de private boligforetagender, som har fået byggetilladelse, men hvor det bagefter har vist sig, at de ikke har været i stand til at overholde de betingelser, der var opstillet som forudsætning for byggetilladelsen?

Det er jo ikke så forfærdelig længe siden, at vi sidst drøftede boligspørgsmålet i tinget. En af de allersidste love, folketinget gennemførte inden sommerferien, var loven om boligbyggeri, som blev forlænget for en 2-årig periode. Det var dengang en almindelig forventning, at der herefter ville blive en pause, som kunne udnyttes til forberedelsen af en dybtgående bolig-